

[Justitsministeren.]

té, vi i Aarevis havde arbejdet nøje sammen med, og som aldrig har skuffet os, havde lovet gennem Flygtningeorganisationerne i Udlandet snarest at skaffe virkelig Indrejsetilladelse til Sydamerika; Justitsministeriet ansaa det derfor for rimeligt at imødekomme Søsterens Henvendelse og meddelte Udenrigsministeriet dette.

Af Hensyn til forskellige Paastande, der er fremsat senere end denne Redegørelse, skal jeg føje yderligere nogle faa supplerende Oplysninger til vedrørende Calm-Sagen. Werner Calms Søster henvendte sig først ved Skrivelse af 28. Februar 1938 til Udenrigsministeriet og anmodede om dettes Bistand til at opnaa Udrejsetilladelse af Rusland for Broderen. I Skrivelsen oplyste hun, at Broderen var Kommunist, og at han havde været indviklet i en Proces i Tyskland, men at han var blevet frifundet; derimod oplystes intet om, hvad det var, han var sigtet for, specielt ikke, som det senere er hævdet, at det drejede sig om Drab. Denne Skrivelse blev af Udenrigsministeriet oversendt til Justitsministeriet, og da Sagen drejede sig om Indrejse- og Opholdstilladelse, blev Sagen gjort til Genstand for sædvanlig Undersøgelse. Werner Calms Søster blev herunder af Politiet den 24. Marts afhørt til Rapport, men heller ikke her findes noget om, at Broderen skulde være sigtet for Drab.

Ved Skrivelse af 30. Marts 1938 blev Sagen i første Omgang afslaaet, men, som jeg nævnte, efter at Søsteren omkring Midten af April personlig havde henvendt sig i Justitsministeriet og givet de før omtalte Oplysninger, blev der paa ny foretaget en Undersøgelse.

I Anledning af et i „Hagekorset over København“, hedder det, for 19. Januar 1939 offentliggjort aabent Brev til mig — det myldrer efterhaanden med aabne Breve —, hvori omtales en i Tyskland i 1933 offentliggjort Bog, betitlet „Bewaffneter Aufstand“, der nøje skulde gøre Rede for et Mord, hvori Werner Calm paastaas at være impliceret, skal jeg bemærke, at jeg har undersøgt dette Spørgsmaal og denne Bog; den var overhovedet ikke kendt af Politiet, og endnu mindre, hvis man kan sige saa, af Justitsministeriet paa det Tidspunkt, da disse Spørgsmaal om Indrejsetilladelse behandledes. Jeg betvivler ogsaa, at denne Bog er saa bekendt, som der staaer i dette lille Blad i det aabne Brev, i hvert Fald kendte de førende Boghandlere, til hvem der forleden Dag i Anledning af den omtalte Artikel blev rettet Henvendelse,

ikke noget til Bogen, og først efter flere Dages Forløb er det lykkedes at skaffe nærmere Oplysning om den. Det kunde for saa vidt være ligegyldigt, for som nævnt var det oplyst for Justitsministeriet, at han havde været sigtet for en Forbrydelse i Tyskland, men var blevet frifundet; naar det saaledes har vist sig, at Sigtelsen var fremsat med Urette, har vi ikke nærmere undersøgt eller kunnet undersøge, hvad der heller ikke var nogen Grund til, hvad han egentlig havde været sigtet for. Men dertil kommer en meget ejendommelig Ting, særlig ejendommelig, hvis man tager Hensyn til, at der er Mulighed for, at han har været sigtet for Drab eller lignende: at han slet ikke er efterlyst i de for det danske Politi tilgængelige, af det tyske Politi udgivne Efterretningsblade.

Jeg kan derfor ikke se, at der med nogen som helst Ret kan rettes Bebrejdelser, hverken mod Politiet eller mod Justitsministeriet for mangelfuld Oplysning i denne Sag, end-sige for at ville tage sig af en Kommunist, der havde begaaet Mord eller Drab, hvad der aldrig kunde falde mig ind. Det drejer sig efter Sagens Oplysning alene om af rent humane Grunde at redde et Menneskeliv og ikke, som man kunde tro efter de nazistiske Skriverier, om at redde en i øvrigt højst utiltalende og fæl kommunistisk Forbryder. Det drejede sig efter det Materiale, jeg har haft, om en dygtig Købmand med megen teknisk Viden inden for Maskinbranchen og med flere ansvarsfulde Stillinger flere Steder baade i Tyskland og andetsteds, en Mand, om hvem overhovedet intet ufordelagtigt var bekendt ud over dette, at han af idealistiske Grunde var Kommunist. For øvrigt oplystes det under Sagen, at han allerede i 1932 havde trukket sig ud af Politik, efter at han var blevet frikendt ved den nævnte Proces. Jeg vil gerne spørge, hvorfor Justitsministeriet ikke, hvis man kunde redde denne Mands Liv, skulde lade ham komme hertil til Søsteren midlertidig, naar den jødiske Komité vilde garantere for, at han rejste ud til Argentina. Jeg ser ingen Grund til, at vi ikke her skulde være optraadt som Anerkendere af Asylretten, saaledes som vi gjorde. Jeg vil ikke hermed sige, at der ikke kan ske Fejl i de Hundreder og atter Hundreder af Sager, men jeg kan ikke se, at der i denne Sag har været noget at bebrejde Myndighederne.

Under den mod Frits Clausen rejste Straffesag anmodede dennes valgte Forvarer i en Skrivelse af 15. November 1938 til Politimesteren i Kolding denne om at foranledige, at der under Sagen blev